

Karel František Weinlich

28.04.2000

rozhlasový režisér

* 6. dubna 1930, Jihlava, zemřel 6. května 2020

V životě to neměl jednoduché. Vyrůstal bez rodičů, do deseti let ho vychovával dědeček. Po jeho smrti zůstal úplně sám. Školní docházku absolvoval střídavě v českém a německém jazyce. Jak sám vždy říkal, škola ho moc nepoznamenala. V roce 1944 se stal tkalcovským učněm ve Dvoře Králové, kde setrval až do roku 1948. Řemeslo se mu však nelíbilo, a tak nastoupil jako učedník v oboru prodavač konfekce, kde se také vyučil. Vystřídal několik dělnických povolání, které si vybíral podle toho, jak kde dostal ubytování. Pracoval ve výrobě cukrovinek v národním podniku Sfinx nebo jako brigádník planýroval kbelské letiště.

Pro další studium mu však chyběla maturita. Odmaturoval proto na tzv. dělnické přípravce na zámku v Protivíně a zamýšlel studovat medicínu. Na přijímacích pohovorech však uplatnil spíše svoji bohatou fantazii než vědomosti, takže mu doporučili vybrat si jiný, kreativnější obor. Přihlásil se proto na Akademii múzických umění v Praze. Původně začal studovat herectví u profesora Lukavského, později přešel na katedru rozhlasové režie, kterou ukončil v roce 1953. Za více než padesát let práce pro rozhlas zrežíroval stovky pohádek a pořadů pro děti.

Do rozhlasu nastoupil už v roce 1952, ještě coby posluchač 4. ročníku a spolupracoval s ním nadále externě. Od roku 1953 do konce dubna 1960 působil jako režisér v Hlavní redakci pro děti a mládež. Od března 1960 působil pohostinsky v brněnském Divadle Julia Fučíka v Brně, od května do konce roku 1961 tu byl ve stálém angažmá. Krátce ještě pracoval jako asistent režie v Divadle E. F. Buriana v Praze. V rozhlase však externě pracoval dál a k práci na plný úvazek se vrátil v roce 1964.

V Československém rozhlase byl zaměstnán od roku 1949 do roku 1992. Poté přešel do nově přejmenovaného Českého rozhlasu, kde pracoval od roku 1993 až do důchodu v roce 1996.

Od šedesátých let se režijně podílel na populárně-vědeckém magazínu pro mládež - oblíbeném Meteoru, v osmdesátých letech na rozhlasovém klubu dětí Domino. Mezi režii Karla Weinlicha mají zvláštní místo Andersenovy pohádky - od Pasáčka vepřů (1954, 1981), přes pohádky Křesadlo (1980, 1995), Malá mořská víla (1981), Slavík (1982), Sněhová královna (1986), Císařovy nové šaty (1990), Cínový voják a tanečnice (2003) po Šťastného Petra (2004). Weinlichovy režijní práce získaly v rozmezí let 1981 až 2001 deset ocenění v soutěžích Prix Bohemia Radio.

Své bohaté rozhlasové zkušenosti předával nejen studentům, ale i posluchačům na mnoha různých besedách.

Karel Weinlich se „proslavil“ také svými jedenácti sňatky, které ve svém životě celkem uzavřel. Jeho nejkratší manželství trvalo pouhých 14 dní, nejdelší dvacet let.